C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-61/2025 Judecătoria Drochia sediul Central

1-24114190-03-1r-17012025 Judecător: Victoria Robu

D E C I Z I E

În numele Legii

08 aprilie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord,

În componența:

Președintele ședinței, judecătorul: Ion Talpa

Judecătorii: Oxana Mironov și Ecaterina Arseni

a judecat în ședință de judecată în ordine de recurs recursul avocatului Alexandru Covdii în interesele inculpatului Guțu Maxim ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 24 decembrie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Guțu Maxim *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, originar și domiciliat în ********** str.*****, în relații de concubinaj, la întreținere trei copii minorii, studii medii de specialitate, angajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, anterior judecat, antecedentele penale nestinse;

în săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 264^1 alin. (5) și art. 349 alin. (1^1) Cod penal al RM,-

Cauza a fost examinată în baza art.364^1 Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 09.10.2024-24.12.2024;

În instanța de recurs: 17.10.2025-08.04.2025.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Drochia sediul Central din 24 decembrie 2024, Guțu Maxim ***** a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art. 264^1 alin. (5) și art. 349 alin. (1^1) Cod penal al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, după cum urmează:

- în baza art. 264^1 alin. (5) Cod penal al RM pe un termen de 3 (trei) ani și 9 (nouă) luni;
- în baza art. 349 alin. (1^1) Cod penal al RM pe un termen de 1 (un) an.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, lui Guțu Maxim ***** i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art.84 alin.(4) Cod penal al RM, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepsei stabilite prin prezenta sentință și a pedepsei stabilite prin sentința Judecătoriei Drochia, sediul Central din 08.10.2024, lui Guțu Maxim ***** i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 85 alin.(1) Cod penal al RM, pentru cumul de sentințe, la pedeapsa stabilită prin prezenta sentință a fost adăugată parțial partea neexecutată a pedepsei complementare aplicată conform sentinței Judecătoriei Drochia din 13.07.2018, fiindu-i stabilită lui Guțu Maxim ***** pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 (patru) ani 6 (șase) luni, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 1 (unu) an 4 (patru) luni.

Termenul executării pedepsei s-a calculat din data pronunțării sentinței – 24.12.2024, cu includerea în termen a perioadei aflări lui Guțu Maxim ***** în stare de arest preventiv din 26 septembrie 2024 până la 24 decembrie 2024.

S-a încasat de la Guțu Maxim ***** în beneficiul statului suma de 448,00 (patru sute patruzeci și opt,00) lei cu titlu de cheltuieli judiciare.

De asemenea prin sentință a fost soluționată soarta corpurilor delicte, și anume: automobilul de model ”Opel Astra” n/î DRAJ 108, transmis spre păstrare la parcarea specială a IP Drochia, de restituit lui Guțu Maxim *****.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond, în fapt, a constatat că, Guțu Maxim ***** la data de 26 septembrie 2024, ora 22.00, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, a ignorat prevederile art.10 pct.2) lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere potrivit căruia ”persoana care conduce un autovehicul trebuie să posede permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte autovehiculul condus”, și a condus automobilul de model ”Opel-Astra” cu numărul de înmatriculare DR AJ 108 pe strada Ev Gudanov, intersecția cu Mitropolitul Varlam, din orașul Drochia unde a fost stopat regulamentar de către colaboratorii de poliție, fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.

Fiindu-i propus să fie suspus testării la alcoolemie cu mijlocul special de constatare alcotest ”Drager”, ultimul a refuzat de a trece testarea alcoolscopică, astfel încălcând prevederile pct.11 lit.j) al Regulamentului Circulației Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr.296 din 16 aprilie 2009 potrivit căreia ”persoana care conduce un vehicul este obligată să se supună la solicitarea polițistului procedurii de testare a aerului expirat, sau după caz, examenului medical de recoltare a probelor biologice în vederea constatării alcoolemiei, consumului de droguri ori de alte substanțe psihotrope sau de medicamente cu efecte similare”, ulterior acestuia i-a fost propus de a i se preleva probe biologice(sânge) în vederea stabiliri stării de ebrietate și natura ei, însă ultimul a refuzat categoric a refuzat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Guțu Maxim ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (5) Cod penal al RM – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Tot el, la data de 26 septembrie 2024, în jurul orelor 22.15 conducând mijlocul de transport de model ”Opel-Astra” cu numărul de înmatriculare DR AJ 108, pe strada E. Gudanov intersecție cu strada Mitropolit Varlam, fiind stopat regulamentar de către de către un echipaj

EPRO din cadrul Inspectoratului de Poliție ***** compus din agentul superior Ruslan Nabiev și agentul superior Pripa Dan cu automobilul de serviciu ”Dacia Duster” cu numărul de înmatriculare MAI 4081, prin punerea în funcțiune a girofarului și semnalului sonor l-au somat pe conducătorul Guțu Maxim să oprească mijlocul de transport din considerentul că avea o deplasarea cu traiectorie neuniformă, ceia ce presupunea stare de ebrietate la volan. În timpul documentării cazului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate, Guțu Maxim, fiind sub influența alcoolului și având intenția de a se eschivare de la răspundere l-a lovit pe angajatul poliției Nabiev Ruslan cu pumnul în regiunea pieptului, iar pe Pripa Dan l-a îmbrâncit nesupunând-se cerințelor legale angajaților poliției.

În rezultat cauzându-i lui Nabiev Ruslan anul nașterii 14.09.2000, leziuni corporale sub formă de echimoză violetă închisă în regiunea sternului, care a fost cauzată în rezultatul acțiunii traumatice a unor corpuri dure-contondente, posibil în timpul și circumstanțele indicate și se califică ca vătămare neînsemnată a integrității corporale sau sănătăți primului (date potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202427P0280 din 30 septembrie 2024).

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Guțu Maxim ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1^1) Cod penal al RM – aplicare a violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activităților de serviciu.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat recurs avocatului Alexandru Covdii în interesele inculpatului Guțu Maxim *****, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei şi pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care lui Guțu Maxim ***** să-i fie stabilită o pedeapsă neprivativă de libertate.

În motivarea recursului s-a invocat că pedeapsa stabilită inculpatului Guțu Maxim ***** este una incorectă, fiind stabilită fără a se ține cont de criteriile generale și cele speciale de individualizare a pedepsei, și anume de faptul că Guțu Maxim ***** pe parcursul urmăririi penale și examinării cauzei în instanța de judecata a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, este persoana fără antecedente penale, se caracterizează pozitiv la locul de domiciliu, sincer se căiește de cele comise, fiind prezentă circumstanța atenuantă prevăzută la art. 76 alin. (1) lit. f) Cod penal - comportamentul postinfracțional a vinovatului și atitudinea vinovatului față de fapta săvârșită și aprecierea morală negativă a acțiunilor sale infracționale.

Astfel, se relevă că contribuirea activă la descoperirea infracțiunii sau la identificarea infractorilor ca circumstanțe atenuante se exprimă prin orice acțiuni ale vinovatului de a ajuta organele de urmărire penală în stabilirea circumstanțelor infracțiunii, demascarea și tragerea la răspunderea penală a participanților la fapta comisă.

Atare circumstanțe sunt: informațiile despre locul, metodele și mijloacele săvârșirii infracțiunii, despre locul unde se află bunurile sustrase sau alte mijloace de probă care au important la descoperirea infracțiunii, despre locul unde se ascunde alt participant la infracțiune.

Argumentele părților:

În temeiul art. 447 alin. (2) Cod de procedură penală, respectând principiul

contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă părțile nu au făcut uz de dreptul lor procedural și nu au prezentat referință, fapt ce nu împiedică instanței examinarea recursului în baza probelor anexate la dosar.

Aprecierea instanței de recurs:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul avocatului Alexandru Covdii în interesele inculpatului Guțu Maxim ***, păstrând fără modificări sentința contestată, reieșind din următoarele considerente.**

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Respectiv, chestionându-l pe inculpat sub jurământ în ce privește recunoașterea bazei probante administrate pe caz și a faptelor reținute în rechizitoriu, instanța în corespundere cu art.364^1 alin. (4) CPP prin încheiere protocolară i-a admis cererea pe motiv că din probele administrate rezultă că faptele sunt stabilite, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului potrivit regulilor de audiere a martorului, efectuând cercetarea nemijlocită a bazei probante administrate pe caz, cu expunerea ei detaliată în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată și în sentința adoptată.

Atât la faza urmăririi penale, cât și în instanța de fond inculpatul Guțu Maxim ***** a recunoscut faptele săvârșite, depunând sub jurământ declarații consecvente referitor la cele comise, acestea coroborând întru tot cu restul probelor administrate pe caz.

Colegiul penal constată că, instanța de fond a stabilit corect starea de fapt și de drept, ce corespunde probelor din dosar, care au fost apreciate corect, încadrând just acțiunile inculpatului Guțu Maxim ***** în baza dispozițiilor art. 264^1 alin. (5) și art. 349 alin. (1^1) Cod penal al RM.

Concluzia descrisă se confirmă prin probe pertinente și concludente care au fost cercetate de instanța de fond și care în ansamblul lor, din punctul de vedere al coroborării, dovedesc cu certitudine vinovăția inculpatului de săvârșirea infracțiunii incriminate.

Colegiul consideră că instanța de fond a adoptat o sentință legală şi întemeiată, apreciind fiecare probă din punctul de vedere al pertinenței, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punctul de vedere al coroborării lor, în conformitate cu prevederile art.101 CPP.

La fel, Colegiul penal reține că sentința corespunde prevederilor art.384, art. 389, art. 364^1 Cod de procedură penală, conține probe de vinovăție acceptate de inculpat și sub acest aspect sentința nici nu se contestă.

De asemenea, sentința nu a fost contestată nici în partea calificării faptelor inculpatului și nici Colegiul penal nu a stabilit careva motive de a interveni în ea în ce privește aspectul încadrării acțiunilor inculpatului, apreciind-o ca fiind legală, adoptată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Potrivit textului recursului înaintat, rezultă că avocatului Alexandru Covdii în interesele inculpatului Guțu Maxim ***** este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura pedepsei penale, considerând că inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă mai blândă, non privativă de libertate.

Nici partea acuzării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod corect situația de fapt și de drept, vinovăția inculpatului, care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, apreciind faptele săvârșite de acesta, încadrarea juridică corespunzătoare materialului probator administrat. Cercetarea judecătorească s-a efectuat cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Sentința în cauză a fost atacată în partea stabilirii pedepsei, motiv pentru care instanța de recurs nu purcede la judecarea fondului cauzei și se va expune doar în partea stabilirii și individualizării pedepsei inculpatului.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Astfel, instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile inculpatului Guțu Maxim ***** conform art. 264^1 alin. (5) Cod penal al RM – refuzul conducătorului mijlocului de transport de la testarea alcoolscopică, de la examenul medical în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei sau de la recoltarea probelor biologice în cadrul acestui examen medical, săvârșite de o persoană care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport, și conform dispozițiilor art. 349 alin. (1^1) Cod penal al RM – aplicare a violenței nepericuloase pentru viață și sănătate față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activităților de serviciu.

În continuare, reieșind din limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Guțu Maxim ***** constată că, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârşirea infracțiunii, se stabileşte numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârşirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârşite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, care anterior a fost în conflict cu legea penală pentru comiterea infracțiunilor similare, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni similare având antecedente penale nestinse, ceea ce indică că scopul pedepsei nu a fost atins, iar ultimul este predispus să comită noi infracțiuni similare.

În speță, reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu faptele comise, urmările prejudiciabile ale acestora şi personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, Colegiul penal constată că prezența antecedentelor penale nestinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului Guțu Maxim ***** și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal notează că la stabilirea mărimii pedepsei în privința inculpatului Guțu Maxim ***** sunt aplicabile prevederile alin. (4) art. 78 Cod penal al RM, care stipulează că în caz de concurs al circumstanțelor agravante şi celor atenuante, coborârea pedepsei până la minimul sau ridicarea ei până la maximul prevăzut la articolul corespunzător din Partea specială a prezentului cod nu este obligatorie.

În aserțiunea dată, Colegiul penal statuează că la stabilirea mărimii pedepsei instanța de judecată trebuie să aprecieze gradul de influență al circumstanțelor atenuante şi agravante asupra pedepsei penale atât în baza criteriului cantitativ, cât şi a criteriului calitativ.

Prin urmare, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv circumstanțe agravante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele atenuante, atunci mărimea pedepsei stabilite trebuie să fie mai aproape de limita maximă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

La fel, dacă într-o cauză penală sunt prezente exclusiv doar circumstanțe atenuante sau acestea prevalează din punct de vedere cantitativ față de circumstanțele agravante, acest fapt conduce la stabilirea mărimii pedepsei mai aproape de limita minimă a pedepsei prevăzute de sancțiunea normei părții speciale a Codului penal.

Subsecvent, Colegiul penal reiterează că cauza penală în privința lui Guțu Maxim ***** a fost examinată în procedura simplificată prevăzută la art. 364^1 Cod de procedură penală, astfel, speței îi sunt aplicabile dispozițiile art. 80^1 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu

o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 264[1] alin. (5) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de amendă de la 2500 la 3000 de unităţi convenţionale sau cu închisoare de la 2 la 5 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 1 an şi 6 luni până la 3 ani şi 9 luni,* iar sancțiunea art. 349 alin. (1[1]) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de amendă în mărime de la 850 la 1350 unităţii convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de pînă la 3 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80[1] alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 2 ani şi 3 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile incriminate la art. 264[1] alin. (5) și art. 349 alin. (1[1]) Cod penal al RM, în coroborare cu art. 80[1] alin. (1) Cod penal.

Concomitent, ținând cont de faptul că Guțu Maxim ***** a comis un concurs de infracțiunii, inclusiv înainte de pronunțarea sentinței Judecătoriei ***** sediul Central din 08.10.2024 și până la executarea integrală a pedepsei complimentare stabilită prin sentința Judecătoriei ***** din 13.07.2018, Colegiul penal conchide că prima instanță corect a stabilit inculpatului Guțu Maxim ***** pedeapsa definitivă prin prisma prevederilor art. 84 alin. (1) în coroborare cu art. 84 alin. (4) și art. 85 alin. (1) Cod penal al RM.

În atare circumstanțe, Colegiul penal va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis.

Mai mult ca atât, Colegiul penal notează că modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută a unor pedepse non-privative de libertate, altfel spus, ar fi oarecum şi *in extremis* chiar o agravantă.

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul penal va respinge solicitarea părții apărării de a stabili inculpatului Guțu Maxim ***** o pedeapsă non-privativă de libertate, prin prisma prevederilor art. 90 Cod penal, deoarece această categorie de pedeapsă ar avea un caracter iluzoriu și nu va duce la realizarea scopului de restabilire a echității sociale, corectarea inculpatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât şi a altor persoane, or, din circumstanțele legate de personalitatea inculpatului se constată că acesta este predispus să comită noi infracțiuni similare.

Finalmente, ținând cont de efectul devolutiv al recursului și limitele acestuia, Colegiul penal concluzionează și asupra temeiniciei soluției primei instanțe în latura recuperării cheltuielilor judiciare și a soluționării soartei corpurilor delicte, or, în această parte sentință nu a fost contestată.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Alexandru Covdii în interesele inculpatului Guțu Maxim *****declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 24 decembrie 2024 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Alexandru Covdii în interesele inculpatului Guțu Maxim *****declarat împotriva sentinței Judecătoriei Drochia sediul Central din 24 decembrie 2024 adoptate în cauza penală în privința Guțu Maxim ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul: **Ion Talpa**
Judecătorii: **Oxana Mironov**
Ecaterina Arseni